

[Ministeren for skatter og afgifter]

at leasingarrangementers fordelagtighed ikke skyldes udnyttelse af en enkelt skatteregel, men udnyttelse af en række skattemæssige begunstigelser og asymmetrier, f.eks. forskudsafskrivning og skattefri kursgevinster, samt skibskreditordningen.

Blomgren-Hansen har beregnet, at det også efter ændringerne i afskrivningsloven i december vil være billigere for staten at lade skibe bygge for egen regning og forære dem til personer med høje marginalskatte end at lade skibene bygge af leasinginteressentskaber, hvor deltagerne udnytter de gældende skatteregler.

I den beregning er der dog ikke taget hensyn til, at den, der får foræret et skib, ville kunne udnytte mulighederne for at opnå skattefri kursgevinster i nogenlunde samme omfang, som det sker i leasingarrangementer.

Det er dog et spørgsmål, om disse teoretiske beregninger i virkeligheden har nogen betydning. Jeg er overbevist om, at indgrebet i december har medført, at denne type leasingarrangementer ikke vil være tillokkende for flertallet af investorer.

Det skyldes, at afkastet næppe kan opveje den betydelige risiko, der er ved sådanne arrangementer. Jeg forventer derfor ikke, at der i noget videre omfang vil blive bygget skibe på leasingbasis i fremtiden.

Der vil følgelig heller ikke blive tale om noget statsfinansielt tab på sådanne arrangementer.

Endelig skal det bemærkes, at lavere marginalskatte og en proportional beskatning af kapitalafkast – som det er foreslået i regeringens skattereformoplæg – vil begrænse fordelene ved disse og lignende skattetækningsarrangementer yderligere.

Spm. nr. S 987

Til *socialministeren* (3/4 85) af:

Tinning (VS);

»Hvor mener ministeren at have lovhjemmel til at begrænse amsankenævnenes skønsvurdering, sådan som der er lagt op til i udkastet til ny forretningsorden for amsankenævnene?«

Begrundelse

I udkastet til bekendtgørelse af forretningsordenen for amsankenævnene af 15. februar 1985 hedder det i § 12:

»Ved behandlingen af skønsmæssige afgørelser, der er truffet af sociale udvalg eller socialforvaltningen på det sociale udvalgs vegne, bør nævnet være opmærksomt på, at det udøvede skøn kun bør tilsidesættes, hvis det er ulovligt eller urimeligt.«

Denne begrænsning af amsankenævnenes skønsvurdering annoncerede ministeren allerede i sin skriftlige fremsættelsestale til lovforslag nr. L 45, forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender, lov om den sociale ankestyrelse, bistandsloven m.fl. (Ændring af klagebehandlingen m.v.). Den foretagne begrænsning har dog ingen hjemmel i hverken lovforslaget eller det senere vedtagne ændringslovforslag.

Amsankenævnene er i deres gode ret til at foretage en fuldstændig efterprøvelse af den afgørelse, der er truffet af det sociale udvalg eller af socialforvaltningen, og denne efterprøvelse omfatter også det skøn, der er udøvet lokalt, hvad enten dette kan kaldes ulovligt, urimeligt eller andet.

Ministerens begrænsning af amsankenævnenes skønsvurdering forekommer derimod at være klart ulovlig, sådan som det også hævdes af lektor i offentlig ret Jens Vedsted Hansen i dagbladet Information af 2. april 1985.

Svar (19/4 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Indledningsvis skal det oplyses, at § 12 i den endelige forretningsorden for amsankenævnene (socialministeriets bekendtgørelse nr. 120 af 28. marts 1985) har følgende ordlyd:

»Ved behandlingen af skønsmæssige afgørelser, der er truffet af sociale udvalg eller social- og sundhedsforvaltningen på det sociale udvalgs vegne, bør nævnet tage udgangspunkt i, at det udøvede skøn kun tilsidesættes, hvis det ikke er lovligt eller rimeligt.«

Det har hverken med § 12 i udkastet til forretningsordenen eller med § 12 i den endelige forretningsorden været tilsigtet at begrænse nævnenes principielle ret og pligt til at efterprøve de lokale skønsmæssige afgørelser.